

Αναίρεση που άσκησαν στις 6 Αυγούστου 2012 οι MasterCard, Inc., MasterCard International, Inc., MasterCard Europe κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 24 Μαΐου 2012 στην υπόθεση T-111/08, Mastercard, Inc. κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-382/12 P)

(2012/C 319/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: MasterCard, Inc., MasterCard International, Inc., MasterCard Europe (εκπρόσωποι: V. Brophy, E. Barbier de La Serre, B. Amory, avocats)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Banco Santander, SA, Royal Bank of Scotland plc, HSBC Bank plc, Bank of Scotland plc, Lloyds TSB Bank plc, MBNA Europe Bank Ltd, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, British Retail Consortium, EuroCommerce AISBL

Αιτήματα των ανααιρεσειουσών

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαΐου 2012 στην υπόθεση T-111/08, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2007) 6474 τελικό της 19ης Δεκεμβρίου 2007 στις υποθέσεις COMP/34.579 — MasterCard, COMP/36.518 — EuroCommerce, COMP/38.580 — Εταιρικές κάρτες ⁽¹⁾,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα της παρούσας δίκης, περιλαμβανομένων των εξόδων των ανααιρεσειουσών ενώπιον του Δικαστηρίου και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Οι ανααιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναρριθεί για τους εξής λόγους:

Πρώτος λόγος αναίρεσης: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και/ή παρέλειψε να εκθέσει επαρκή αιτιολογία όσον αφορά την εκτίμηση της αντικειμενικής αναγκαιότητας του προβαλλόμενου περιορισμού του ανταγωνισμού. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένως το παγιωμένο κριτήριο της αντικειμενικής αναγκαιότητας. Αντί να εφαρμόσει το ορθό κριτήριο, κατά το οποίο ένας περιορισμός είναι αντικειμενικώς αναγκαίος αν είναι είτε αδύνατη είτε **δυσχερής** η επίτευξη της κύριας πράξεως χωρίς αυτόν, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε ελλιπές κριτήριο κατά το οποίο ένας περιορισμός είναι αντικειμενικώς αναγκαίος μόνον αν, χωρίς αυτόν, η κύρια πράξη είναι **αδύνατο** να λειτουργήσει. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο i) παρέλειψε να εκτιμήσει τον προβαλλόμενο περιορισμό και, ως εκ τούτου, την αντικειμενική αναγκαιότητά του εντός του προσήκοντος πλαισίου, ii) υποκατέστησε εσφαλμένως την Επιτροπή στην εκτίμησή της και iii) παρέλειψε να εφαρμόσει το ορθό κριτήριο ελέγχου.

Δεύτερος λόγος αναίρεσης: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και/ή παρέλειψε να εκθέσει επαρκή αιτιολογία όσον αφορά την εκτίμηση του αν η MasterCard αποτελεί ένωση επιχειρήσεων. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας την προβαλλόμενη κοινότητα συμφερόντων μεταξύ των τραπεζών και της MasterCard και τις εναπομείνουσες εξουσίες λήψεως αποφάσεων των τραπεζών μετά τη δημόσια προσφορά αναλήψεως μετοχών (IPO), οι οποίες είναι άσχετες προς τις πολυμερείς διαπραγματικές προμήθειες (MIF), ως επαρκείς για τον χαρακτηρισμό της MasterCard ως ενώσεως επιχειρήσεων κατά τη λήψη αποφάσεων περί των MIF. Εν πάση περιπτώσει, οι εναπομείνουσες εξουσίες λήψεως αποφάσεων των τραπεζών μετά την IPO και η προβαλλόμενη κοινότητα συμφερόντων μεταξύ των τραπεζών και της MasterCard δεν ασκούν επιρροή προκειμένου να κριθεί αν η MasterCard αποτελεί ένωση επιχειρήσεων κατά τη λήψη αποφάσεων που αφορούν τη MIF.

Τρίτος λόγος αναίρεσης: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά το παραδεκτό πλειόνων παραρτημάτων της προσφυγής. Δεν υπήρχε νομική βάση προκειμένου να περιορίσει το Γενικό Δικαστήριο κατά τον τρόπο αυτόν το δικαίωμα της MasterCard να ασκήσει ένδικη προσφυγή. Περαιτέρω, ακόμη και αν το Γενικό Δικαστήριο είχε τέτοιες εξουσίες, έσφαλε διαπιστώνοντας ότι ο περιορισμός πρέπει να εφαρμοσθεί στην υπό κρίση υπόθεση.

⁽¹⁾ Περίληψη της απόφασης της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 2007, EE C 264, της 6.11.2009, σ. 8

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Ιταλία) στις 16 Αυγούστου 2012 — Comune di Ancona κατά Regione Marche

(Υπόθεση C-388/12)

(2012/C 319/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Comune di Ancona

Καθήγ: Regione Marche

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 30, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 ⁽¹⁾ την έννοια ότι, προκειμένου να εκτιμηθεί ότι η ανάθεση δεν προκαλεί σημαντικά έσοδα για τον παραχωρούμενο και αδικαιολόγητο πλεονέκτημα για τον παραχωρησιούχο πρέπει προηγουμένως να εξεταστεί αν το έργο υπέστη σημαντική τροποποίηση;